

POSTANOWIENIE

29 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Trzebiatowski

na posiedzeniu niejawnym 29 grudnia 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko K. D.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej K. D.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 20 lipca 2021 r., I ACa 120/20,

odrzuca skargę kasacyjną.

(M.K.)

UZASADNIENIE

Pozwana, K. D., wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 lipca 2021 r., uzasadniając wniosek o jej przyjęcie oczywistą jej zasadnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem,

czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1) oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej. Nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu – stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15 i z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15). Bezwzględny wymaganie jest, żeby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13 i z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, ponieważ brak jest korelacji pomiędzy zakresem zaskarżenia a wnioskiem o uchylenie zaskarżonego wyroku. Skarżąca wskazała, że zaskarża wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 lipca 2021 r. w zakresie pkt 1 oddalającego apelację pozwanej oraz w zakresie pkt 2 zasądzającego od pozwanej koszty postępowania apelacyjnego na rzecz powódki, natomiast wniosła o uchylenie w całości wyżej wymienionego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego, w tym kosztach zastępstwa

procesowego według norm przepisanych. Jest to na tyle poważna rozbieżność, że w żaden sposób nie jest ona możliwa do skorygowania w ramach własnych zabiegów interpretacyjnych Sadu Najwyższego.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Marcin Trzebiatowski

(M.K.)

[a.ł]